

Ο Άγιος Κυπριανός γεννήθηκε το 211μ.Χ. περίπου στην Καρχηδόνα. Η Καρχηδόνα ήτανε παράλια πόλη της Βόρειας Αφρικής...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α

1.Ο ΜΑΓΟΣ

Ο Άγιος Κυπριανός γεννήθηκε το 211μ.Χ. περίπου στην Καρχηδόνα. Η Καρχηδόνα ήτανε παράλια πόλη της Βόρειας Αφρικής.

Ο Κυπριανός κατάγεται από μεγάλη και πλούσιαν οικογένεια Συγκλητικών. Ήτανε και πολύ έξυπνος και επιμελής στα γράμματα. Πήρε γι' αυτό το λόγο σπουδαίαν μόρφωση και είχε κάνει λαμπρές σπουδές. Διακρίθηκε στη φιλοσοφία και τη ρητορική. Εξάσκησε το επάγγελμα του δικανικού ρήτορα και απόκτησε μεγάλη φήμη και πολλά χρήματα.

Δυστυχώς όμως τα χρήματα τα πολλά τον έκαμαν να ζη ζωή άνετη, ελεύθερη, αχαλίνωτη, απολαυστική και ηθικώς επιλήψιμη. Ήτανε ειδωλολάτρης και μάλιστα πολύ αφοσιωμένος στη λατρεία των ειδώλων. Το ειδωλολατρικό περιβάλλον τον έσπρωχνε στην άτακτη εκείνη ζωή.

Το χειρότερο όμως ήταν, οτι είχεν επιδοθή και στη μαγεία. Ασχολείτο πολύ με την μαγική τέχνη, η οποία είχε πέραση την εποχή εκείνη, λόγω της ειδωλολατρίας. Είχε καταστή διάσημος μάγος της εποχής του. Πήγε μάλιστα και στη Αντιόχεια, που άκμαζε τότε στα γράμματα και με την ονομασία " Συριάδες Αθήναι", έδειξε τις ικανότητες του.

Πως όμως από ειδωλολάτρης και μάγος, έφτασε να γίνη Χριστιανός και Άγιος; Σ' αυτό συντέλεσε το παρακάτω γεγονός...

2.Η Παρθένος Ιουστίνια

Από την Αντιόχεια κατήγεται η Αγία Ιουστίνια. Αυτή ήτανε κόρη ενός ιερέα των ειδώλων που ονομαζότανε Αιδέσιος. Η Ιουστίνια είχε μεν καλή καρδιά και προαίρεση, αλλά σαν ειδωλολάτρισσα, που ήτανε κι εκείνη στην αρχή, είχε πολλά αγκάθια, διότι ακολουθούσε την ασέβεια των γονιών της. Όσο μεγάλωνε στην ηλικία, τόσο γινώτανε και πιό γνωστική. Επειδή δε ήτανε καλοπροαίρετη, ο Θεός τη φωτίσε, ώστε να βρή την πραγματική θεογνωσία, να πιστέψη στον μόνο Αληθινό Θεό και να περιφρονή την ειδωλολατρική θρησκεία.

Την βοήθησε σ' αυτό πολύ κι ένας διάκονος από την Αντιόχεια, που ονομαζόταν Πραύλιος. Από αυτόν άκουσε για την ενανθρώπιση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Αυτός εξηγούσε το Μυστήριο της ένσαρκου οικονομίας, το πως δηλαδή οικονόμησε ο Θεός τα πράγματα, για να σώση τον κόσμο απο τον θάνατο της αμαρτίας, με το να γίνη άνθρωπος και να πάρη στον ώμο τους τους μετανοημένους. Εξηγούσε ακόμη πως γεννήθηκε, πως έζησε ο Κύριος, τι δίδαξε, ποιά ήταν τα θαύματα Του, πως σταυρώθηκε, πως ετάφη και τέλος πως αναστήθηκε.

Τ' άκουσε αυτά η Ιουστίνια και στερεώθηκε στην Πίστη του Χριστού. Επιθυμούσε όμως να διδαχθή φανερά την χριστιανική θρησκεία, αλλά επειδή ήταν νέα και παρθένα, ντρεπότανε. Γι' αυτό πήγαινε κρυφά στην Εκκλησία, να ακούει θεία λόγια.

Δεν πέρασε όμως πολύς καιρός και είπε στην μητέρα της την Κληδονία:

- Δεν μου λες μητέρα, γιατί πιστεύουμε σ' αυτούς τους θεούς, που είναι αναίσθητοι και χειροποίητοι; Ξέρεις τους Γαλιλαίους (Χριστιανούς); Αυτοί είναι σπουδαίοι και δυνατοί, διότι μόλις κανείς από αυτούς φανεί, οι δικοί μας θεοί τρέμουν και φεύγουν, σαν κλέφτες. Και είναι πράγματι κλέφτες, διότι κλέβουν την τιμή, που πρέπει να προσφέρουμε στον Θεό και κολάζουν τις ψυχές μας.

Η μητέρα της τ' άκουσε αυτά, αλλά δεν σκόπευε ν' αφήση τα είδωλα. Τα είπε όμως στον άντρα της. Κι' αυτό, γιατί φοβότανε μήπως εκείνος το μάθη ξαφνικά και σκοτώση την κόρη του. Ο πατέρας της, ο Αιδέσιος, όταν τ' άκουσε, άρχισε να αμφιβάλλη για τους θεούς του. Ήταν νύκτα και όταν κοιμήθηκε, είδε τον Χριστό μέσα σ' Αγγέλους. Του έκαμε νεύμα και του είπε:

- Έλα σε Μένα και θα σου χαρίσω την Βασιλεία των Ουρανών.

Όταν ξύπνησε, δεν ήθελε καμμιά άλλη απόδειξη, για να πιστέψει στον Χριστό. Πήρε, λοιπόν, την γυναίκα του και την κόρη του Ιουστίνα και πήγε στον Επίσκοπο, που τον λέγανε Όκτατο. Ο Επίσκοπος σαν άκουσε την οπτασία του, τον δέκτηκε και έπειτα από λίγο τους βάπτισε όλους.

Ο Αιδέσιος, ο πατέρας της Ιουστίνας, χειροτονήθηκε. Και από ιερέας των ειδώλων, έγινε Ιερέας του Θεού του Υψίστου και Ιερουργός των θείων Μυστηρίων. Έζησε έπειτα καθαρή και θεάρεστη ζωή. Έζησε δε έτσι ενάμισυ χρόνο και πήγε στον Κύριο, τον Οποίο αγάπησε ολόψυχα. Έπειτα από λίγο καιρό κοιμήθηκε και η μητέρα της Ιουστίνας.

3. Τα μάγια του Κυπριανού δεν πιάνουν στην Ιουστίνα

Η παρθένος Ιουστίνα, έμεινε, βεβαίως, ορφανή από πατέρα και μητέρα, αλλά επρόκοπτε κάθε ημέρα στις αρετές.

Αφωσιώθηκε ολόψυχα στον Χριστό και το έργο Του. Έτρεχε στους αρρώστους, που προσπαθούσε ν' ανακουφίζη. Εργαζόταν μαζί με άλλες κοπέλλες για να τις κατηχή και να τις φέρει κοντά στον Χριστό. Διέδιδε παντού τον λόγον Του Θεού. Από όλες τις αρετές περισσότερο υπερείχε η σεμνότητα και η αγνότητα της. Αγωνιζότανε να κρατηθή αμόλυντη και καθαρή από κάθε σαρκικό ρύπο και ένοχο λογισμό.

Ο φθονερός διάβολος δεν μπορούσε να την αφήση απολέμητη. Και να τι της έκαμε: Υπήρχε την εποχή εκείνη κάποιος νέος γραμματισμένος. Ήταν από ευγενή οικογένεια και αρκετά πλούσιος. Δυστυχώς όμως ήτανε ακόλαστος και ακράτητος στις σαρκικές ηδονές. Αυτός είδε επανειλημμένως την παρθένα Ιουστίνα, που πήγαινε Εκκλησία. Πληγώθηκε τότε η καρδιά του από το κάλλος της, αν και η μακαρία εκείνη παρθένος, αγωνιζότανε να μαραίνη την ομορφιά της.

Ο νέος αυτός της έκανε νεύματα, της έλεγε επαίνους και γλυκόλογα, της πρότεινε να την πάρη γυναίκα του. Αλλά η Ιουστίνα είχε δοθή στον Νυμφίο Χριστό και απέκρουσε μ' επιμονή τον νεαρό Αγλαΐδα.

Ο Αγλαΐδας δεν σταμάτησε ως εκεί. Μαζί με μερικούς φίλους του, επεχείρησε να την απαγάγη βιαίως. Έτρεξαν όμως οι συγγενείς της οπλισμένοι και εκείνος, όταν τους είδε φοβήθηκε, κι έφυγε ντροπιασμένος.

Η παρθένος, στην επιμονή του τον έφτυνε και τον απέκρουε. Αλλά ο Αγλαΐδας και πάλι δεν απογοητεύτηκε. Από το πάθος του έρωτα έκανε κι άλλες πανουργίες κρυφά. Τέλος κατέφυγε στον μεγάλο τότε μάγο Κυπριανό, ο οποίος, όπως είπαμε, είχε σπουδάσει την φιλοσοφία και την μαγική τέχνη στην εντέλεια, και ο οποίος βρισκόταν στην Αντιόχεια για να δείξη τις ικανότητες του.

- Σε παρακαλώ, του είπε ο Αγλαΐδας, θέλω να κάμης μάγια, για να πετύχω τον σκοπό μου. Θέλω η Ιουστίνα να γίνη δική μου, και γω θα σου δώσω, όσα χρήματα και χρυσάφι θέλεις. Αλλοιώςτικα (Ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος έγραψε εγκώμιο στον Μέγα Κυπριανό. Εκεί αναφέρει οτι εραστής της Ιουστίνης ήταν αυτός ο ίδιος ο Κυπριανός και όχι άλλος) .

Ο Κυπριανός του το υποσχέθηκε. Πήρε τότε τα μαγικά του βιβλία και έκαμε τα μάγια του, καλώντας μαγικά πνεύματα. Κατόπιν, με ένα δοχείο γεμάτο, ραντίσανε απ' έξω το σπίτι της

παρθένου Ιουστίνης. Ήτανε δε βέβαιος, πως τα μάγια θα πιάσουν. Άλλωστε πίστευε οτι δεν υπήρχε κανένα έργο που να μην μπορεί να το κάνει. Το να κάμη λοιπόν μια κοπέλλα να αγαπήση ένα νέο, το θεωρούσε ευκολώτατο. Κι όμως την Ιουστίνα δεν την πιάσανε τα μάγια του.

Τα μεσάνυχτα η Χριστιανή παρθένος, όπως είχε συνήθεια κάθε βράδυ, ξύπνησε, για να προσευχηθή. Αισθανότανε όμως κάτι περίεργες επιθυμίες. Και οι κακές αυτές επιθυμίες μέσα της άναβαν και φούντωναν. Τότε αυτή αντιστάθηκε στις επιθυμίες και πολεμούσε με την προσευχή. Έκαμε και το σημείο του Σταυρού, που είναι φοβερό όπλο εναντίον των δαιμόνων. Με αυτόν λοιπόν τον τρόπον, απαλλάχτηκε και ηρέμησε η Χριστιανή κοπέλλα από τους λογισμούς και τις πονηρές επιθυμίες.

Επειδή όμως είδε ο Κυπριανός, οτι δεν πέτυχε τον σκοπό του, μεταχειρίστηκε κι άλλες μαγειές. Έκαμε δηλαδή και άλλα μάγια δυνατώτερα. Αλλά και πάλι δεν μπόρεσε να κάμη τίποτε. Στο τέλος έβαλε όλες του τις μαγικές δυνάμεις. Κάλεσε τα μεγαλύτερα πονηρά πνεύματα και ισχυρότερα, χωρίς πάλι να επιτύχη τίποτε.

Τελευταίο απ' όλα ο σατανάς με τον οποίον είχε συνεργασίαν και επικοινωνία ο Κυπριανός, μεταχειρίστηκε τον εξής πανούργον τρόπον: Παρουσιάσθηκε στην Ιουστίνα σαν καλή και ευσεβής γυναίκα. Κατάφερε δε να πάρη την παρθένο και να πάνε στο σπίτι της, για να αλληλοβοηθούνται στην πνευματική ζωή και στην αρετή, σαν καλές πνευματικές αδελφές.

Σε μία όμως συζήτηση περί παρθενίας της είπε με τρόπο η γυναίκα εκείνη:

- Για πες μου σε παρακαλώ, αν όλες οι γυναίκες έμεναν παρθένες, τότε κατ' ανάγκη δεν θα χανόντανε οι ανθρωποι από τον κόσμο;

Μόλις άκουσε αυτά η Ιουστίνα, κατάλαβε την πλεκτάνη του δαίμονα και με την προσευχή και το σημείο του Σταυρού, τον έκαμε να εξαφανισθή!!

4. Ο Κυπριανός μετανοεί

Η αποτυχία αυτή του Κυπριανού, τον έκανε να εξετάση τι ήτανε αυτή η κοπέλλα η Ιουστίνα, που δεν την πιάσανε τα μάγια. Τότε έμαθε, οτι ήτανε Χριστιανή και με τη δύναμη του Σταυρού συνέντριβε κάθε δαιμονική ενέργεια. Τότε λοιπόν, εννόησε, οτι οι Χριστιανοί, έχουν μεγαλύτερη δύναμη από την δική του. Και οτι τους πιστούς Χριστιανούς δεν τους πιάσουν τα μάγια. Παρακολούθησε κατόπιν και αυτός την Ιουστίνα και θαύμασε την αρετή της.

Τέλος αποφάσισε κι αυτός να προσέλθη σ' αυτή την θρησκεία, η οποία είχε τέτοια δύναμη και η οποία αναδεικνύει τόσον ενάρτετους ανθρώπους.

Ο Κυπριανός, έβλεπε, οτι η Εκκλησία και πριν δια μέσου των οργάνων Της, έρριχνε τα δίχτυα Της, για να τον τραβήξει στην Πίστη του Χριστού και την αντέκρουε. Τώρα όμως που είδε οτι η δύναμη των πονηρών πνευμάτων, με τα οποία συνεργαζόταν, ήταν ανίσχυρη μπροστά στους Χριστιανούς, αποφάσισε να αρνηθή την ειδωλολατρία και την μαγική τέχνη και να προχωρήση οριστικά στον Χριστιανισμό. Τον βοήθησε κι ένας Ιερέας ο Καικίλιος, από τον οποίον και πήρε το ίδιο όνομα κατά την βάπτισή του σαν Χριστιανός τώρα.

Μάζεψε έπειτα όλα τα μαγικά του βιβλία και όλα τα είδωλα, τα αγάλματα των ειδωλολατρικών θεών. Τα έφερε και τα έκαψε μπροστά στον Επίσκοπο. Πώλησε έπειτα τα υπάρχοντα του και τα χρήματα τα έδωσε στην Εκκλησία για τους φτωχούς και για τις ανάγκες Της. Αποτραβήχτηκε στη συνέχεια αμέσως στην μοναξιά. Δόθηκε στην μελέτη των Αγίων Γραφών και των εκκλησιαστικών συγγραφέων. Περισσότερο προτιμούσε τον Τερτυλλιανό.

Πέρασε έτσι το στάδιο του κατηχούμενου. Αναστέναζε και έκλαιε για την προηγούμενη του αμαλωσύνη. Προσευχότανε ακατάπαυστα στο Θεό. Μούσκευε το προσκέφαλο του από τα

δάκρυα της μετανοίας. Δεν τολμούσε ν' αναφέρει τ' όνομα του Θεού από ταπεινοφροσύνη, διότι σκεπτόταν τις αμαρτίες του, που είχε κάνει μπροστά στα μάτια του Θεού.

Το Μέγα Σάββατο του 246 μ.Χ. όλη τη νύχτα προσευχόταν και έκλαιε. Το πρωί πήγε στην Εκκλησία. Στον όρθρο άκουσε το ψαλμικό " Είδες Κύριε, μη παρασιωπήσης Κύριε, μη φύγεις απ' εμένα και να καταλαβαίνει το παιδί μου το αγαπητό, το οποίο ευαρέστησα". Επίσης άκουσε κι εκείνο που λέει " Ο Χριστός μας εξαγώρασε απο την κατάρα του νόμου, αφού έγινε ο ίδιος κατάρα για χάρη μας".

Αυτά που άκουσε, του δώσανε θάρρος, οτι ο Θεός τον δέχεται. Τότε ειρήνευσε η ψυχή του. Την ημέρα του Μεγάλου Σαββάτου αξιώθηκε να βαπτισθή. Ήτανε 35 χρονών τότε, και η χαρά που αισθάνθηκε ήταν απερίγραπτη.

5. Χειροτονείται

Έπειτα από ένα μήνα, χειροτονήθηκε με τη σειρά αναγνώστης, υποδιάκονος και διάκονος. Δέχθηκε από τον Θεό θείαν έμπνευση και δύναμη εναντίον των παθών. Του δόθηκε από τον Θεό και ειδική Χάρη εναντίον των δαιμόνων, να λύνη δηλαδή τα μάγια και να διώχνη τους δαίμονες, τους οποίους είχε υπηρετήσει προηγουμένος.

Οι ειδωλολάτρες προσπαθήσανε με τους ιερείς τους και τους λόγιους τους να τον αποσπάσουνε από την νέα Πίστη του, αλλά η Πίστη του στο Χριστό ήτανε τόσο μεγάλη, που του είχε γεμίσει όλη του τη ζωή και όλη του την ύπαρξη. Ήταν έτοιμος, για την Πίστη του Χριστού ν' αγωνισθή και να πεθάνη.

Εργαζότανε εντατικά, για την εξάπλωση και πió πέρα. Μέσα στην πόλη της Καρχηδόνας δίδασκε τους νέους που ποθούσαν μιά ανώτερη επιστημονική μάθηση. Σε συναθροίσεις, που γινόντανε μέσα στα σπίτια, ακουγότανε η φωνή του Κυπριανού, που παρακινούσε τους πιστούς να δοθούν ολόψυχα στην Πίστη του Χριστού.

Ένα έτος μετά το άγιο Βάπτισμα δέχεται, έπειτα από επίμονη απαίτηση όλων, να γίνει ιερέας. Τότε λοιπόν έγινε και ο καθημερινός διδάσκαλος του ποιμνίου του. Ο άμβωνας αστράπτει και βροντά. Κατακτά και στερεώνει τις ψυχές με τα λόγια του, αλλά και με την πύρινη πίστη του.

Έπειτα από δύο χρόνια, το 248 μ.Χ., πέθανε ο Επίσκοπος Καρχηδόνας Δονάτος. Όλοι ζητούσανε, για επίσκοπο τον Κυπριανό. Ο Κυπριανός αισθανότανε, οτι υπήρξε αμαρτωλός προτιότερα και οτι πολύ του ήτανε που έγινε και Ιερέας. Βεβαίως, το Βάπτισμα τον είχε καθαρίσει τελείως. Εκείνα τ' αμαρτήματα, που είχε κάμει τότε, ήτανε ασφαλώς κωλύματα για την Ιερωσύνη και για την Αρχιερωσύνη. Αλλά επειδή γίνανε πριν από το Βάπτισμα ήτανε καθαρός από αυτά.

Για να αποφύγη, λοιπόν, κρύφτηκε σ' ένα φιλικό του σπίτι. Μαθέφτηκε όμως το σπίτι εκείνο και ο λαός ώρμησε και το περικύκλωσε. Απαιτούσε επίμονα από τον Κυπριανό να δεχτή την Επισκοπική χειροτονία.

- Εγώ τους έλεγε, είμαι νεόφυτος. Μόλις πριν δύο χρόνια βαπτίστηκα. Άλλωστε υπάρχουν άλλοι, που είναι αρχαιότεροι και καλύτεροι από μένα. Αυτούς να κάνετε.

Ο λαός όμως απειλούσε να τον αρπάξη δια της βίας. Αναγκάστηκε στο τέλος να ενδώση. Και σε ηλικία 37 χρονών χειροτονήθηκε Επίσκοπος Καρχηδόνας.

6. Η δράση του

Καραγίνεται τώρα, σαν Επίσκοπος, και εκτελεί με πολύ ζήλον τα ποιμαντικά του καθήκοντα. Με τη δύναμη των λόγων του, με τις επιστολές του, και με τον θεοφιλή και ενάρετο βίον του οδήγησε αναρίθμητους άπιστους στον Χριστό. Τότε και την ευγενή παρθένον Ιουστίνα, την

έκαμε διάκονο της Εκκλησίας του Χριστού. Αυτή προτιήτερα λεγόταν Ιούστα, αλλά κατά την χειροτονία της, της δόθηκε το όνομα Ιουστίνα και την συναρίθμησε με τους διακόνους της Εκκλησίας. Την έκαμε μάλιστα και ηγουμένη των ασκητριών της Καρχηδόνας, κι αυτή τους φερότανε σαν μητέρα τους.

Η φήμη του Κυπριανού ξαπλώθηκε, όχι μόνο στην Καρχηδόνα, αλλά και σ' όλη τη Δύση και την Ανατολή. Έπειτα από δύο χρόνια, από τότε που έγινε Αρχιερέας, το 250μ.Χ. ξέσπασε εντίων των Χριστιανών της Καρχηδόνας ο Διωγμός από τον Δέκιο. Στα αμφιθέατρα της Καρχηδόνας έριχναν τους Χριστιανούς οι ειδωλολάτρες στα άγρια θηρία για να τους εξαλείψουν μ' αυτόν τον απάνθρωπο τρόπο.

" Και ο Κυπριανός να ριχτή στα λιοντάρια".

Οι αρχές τον ζητούσαν παντού, αλλά δεν τον εύρισκαν. Ο Κυπριανός κατέφυγε κάπου και από εκεί έδινε τις οδηγίες του. Κρύφτηκε όχι διότι φοβότανε τον θάνατο που θα του έδινε το αμάραντο στεφάνι του μαρτυρίου, αλλά διότι είχε υπόψιν του εκείνο που είπε ο Κύριος " Όταν από μιά πόλη σας καταδιώκουν να φεύγετε στην άλλη".

Από εκεί, όπως είπαμε, σαν καλός ποιμένας, φρόντιζε για το ποίμνιο του. Το στήριζε συνεχώς με τις επιστολές του. Από εκεί επίσης αγωνιζόταν για να εξαλείψει εξ ολοκλήρου το πνεύμα της ειδωλολατρίας.

Ο Κυπριανός μετά από περισσότερο από ένα χρόνο επέστρεψε στην Καρχηδόνα, το 251 μ.Χ. μετά το Πάσχα.

7. Στον καιρό της πανώλης

Το 252 μ.Χ. εξερράγη νέος διωγμός εναντίον των Χριστιανών, από τον αυτοκράτορα Γάλλο. Οι Χριστιανοί φυλακίζονταν και βασανίζονταν σε σκληρά μαρτύρια. Ο Κυπριανός νουθετούσε τους πιστούς και τους παρακινούσε να σκέφτονται μόνο την ουράνια δόξα και να θέλουν τα μαρτύρια από τα ξίφη, τις φωτιές και τα θηρία. Αυτά, έλεγε, μας φέρνουν την μακαριότητα. Με μεγάλο, αλλά πρόσκαιρο πόνο, μας χαρίζουν την αιώνια Βασιλείαν των Ουρανών.

Συγχρόνως με τον διωγμό, προέκυψε και η επιδημία της ανίατης τότε ασθένειας πανώλης. Συμφωρά μεγάλη! Πέθαιναν κατά χιλιάδες στην Καρχηδόνα. Οι άνθρωποι φεύγανε από την πόλη για να σωθούνε. Άλλοι πέφτανε στους δρόμους και στα σπίτια τους μισοπεθαμένοι. Κανένας δεν τους κοίταζε. Κανένας δεν φρόντιζε τους ασθενείς. Κανένας δεν έθαβε τα πτώματα, τα οποία σάπιζαν μέσα στην πόλη και την γεμίζανε με φρίκη και μολυσμό.

* * *

Τότε ο Κυπριανός, μάζεψε τους Χριστιανούς και τους είπε να δείξουν την χριστιανική τους Αγάπη. Να την δείξουν όχι μόνο στους άλλους Χριστιανούς αλλά και στους διώκτες και εχθρούς τους, τους ειδωλολάτρες. Πράγματι οι Χριστιανοί συγκέντρωσαν χρήματα και προμήθειες και με αυτοθυσία ριχτήκανε στην περιποίηση των αρρώστων και την ταφή των νεκρών, χωρίς να φοβούνται μην κολλήσουν κι αυτοί την ανίατη αυτή αρρώστια. Και όπως τους είπε ο Κυπριανός, περιποιούνταν όχι μόνο τους Χριστιανούς, αλλά και τους διώκτες τους, τους ειδωλολάτρες. Κινούμενοι από την αγάπη του Χριστού δεν φοβούνταν τον θάνατο. Βοηθούσανε όλους ανεξαιρέτως πιστούς και άπιστους. Τι ύψος αγάπης! Αυτή την αγάπη μόνο στους οπαδούς του Χριστού τη βρίσκει κανείς. Πουθενά αλλού! Αυτή η στάση των Χριστιανών έκαμε και αυτούς τους εθνικούς να θαυμάσουν και να τους εκτιμήσουνε.

* * *

Κάποτε πολλοί ληστές μπήκανε στην χώρα της Νομαδικής. Συλλάβανε πολλούς Χριστιανούς και τους πήρανε αιχμαλώτους. Οι Επισκόποι ειδοποίησαν για τούτο το συμβάν τον Κυπριανόν στην Καρχηδόνα. Εκείνος τότε παρακίνησε τους Χριστιανούς και όλοι συνείσφεραν για την

απελευθέρωση των αιχμαλώτων. Συγκεντρώθηκε έτσι ένα μεγάλο ποσό. Με αυτό εξαγοράσανε τους αιχμαλώτους.

8. Αντιμέτωπος με τον Πάπα

Ο Κυπριανός αντιστάθηκε και στον Πάπα Στέφανο. Ο Πάπας υποστήριζε, ότι το Βάπτισμα των αιρετικών είναι έγκυρο. Οι Επίσκοποι όμως της Ανατολής υποστηρίζανε, ότι είναι άκυρο και ότι, όσοι είναι βαπτισμένοι από αιρετικούς, να ξαναβαπτίζονται. Ο Κυπριανός συμφωνούσε με την γνώμη των Ανατολικών και όχι του Πάπα.

Ο Πάπας ήθελε να αφορίσει τον Κυπριανό. Τότε ο Κυπριανός συγκάλεσε τρεις τοπικές Συνόδους στην Καρχηδόνα: Την πρώτη, το 255μ.Χ. την δεύτερη το 258μ.Χ. και την τρίτη πάλι το ίδιο έτος. Η κάθε μια με συμμετοχή 30, 79 και 87 Επισκόπων αντίστοιχα. Στην τρίτη Σύνοδο βγήκε κανόνας, που ορίζει, ότι όλοι οι βαπτισμένοι από αιρετικούς πρέπει να ξαναβαπτίζονται. Διότι το βάπτισμα των αιρετικών είναι άκυρο. Αυτό ήταν αντίθετο από εκείνο που υπεστήριζε ο Πάπας, αλλά ο Κυπριανός κοίταζε την Ορθοδοξία και όχι τι θα πη ο Πάπας. Δεν τον αναγνώριζε βλέπετε, από τότε αλάθητο τον Πάπα ούτε σαν παγκόσμιο Επίσκοπο. Τον ελέγχει μάλιστα για " το σκληρόν πείσμα του αδελφού μας Στεφάνου".

9. Ο Κυπριανός και η Ιουστίνη απόητοι στα μαρτύρια

Το 257 μ.Χ. ο αυτοκράτωρας Ουαλεριανός κίνησε νέον διωγμό εναντίων των Χριστιανών. Τον Κυπριανόν τον εξώρισε στην επαρχιακή πόλη Κούροβιν. Μόλις άλλαξε ο ανθύπατος της Καρχηδόνας, ο Κυπριανός επανήλθε από την εξορία, προς μεγάλη χαρά του ποιμνίου του.

Έπειτα από λίγο μερικοί σατανοκίνητοι και ασεβείς καταγγείλανε τον Άγιο. " Ο Κυπριανός είπαν, με τις μαγείες του, με τους λόγους του και με τα γραφόμενα του, πείθει τους ανθρώπους ν' αρνούνται τους μεγάλους θεούς. Αυτός πιστεύει στο Χριστό και βρίζει άφοβα και περιγελά τους θεούς μας."

Ο ανθύπατος διέταξε τότε να φέρουν τον Κυπριανό στην πόλη Ιτήκην, όπου βρισκόταν, για να τον δικάσει. Ο Κυπριανός όμως κρύφτηκε και δεν πήγε. Ήθελε να χύσει το αίμα του στην Καρχηδόνα, στην Εκκλησία και στον τόπο, όπου έχυσε τόσους ιδρώτες και εκοπίασε για την πίστη του Χριστού τόσο πολύ.

Γι' αυτό, όταν κατόπιν γύρισε ο ανθύπατος στην Καρχηδόνα, ο Κυπριανός παρουσιάσθηκε αυθορμητώς μπροστά του.

Μαζί του επίσης παρουσιάσθηκε και η παρθένος Ιουστίνη. Ήτανε αποφασισμένοι να μαρτυρίσουν. Η Ιουστίνη με την καθοδήγηση του Κυπριανού είχε αναλώσει την ζωή της στην υπηρεσία του Χριστού και του πλησίον. Ιδιαίτερα είχε εργασθεί για την αγνότητα των παρθένων και την εξάπλωση του Χριστιανισμού.

Ο Τύραννος κάθισε στο βήμα και είπε στον Κυπριανό:

- Εσύ είσαι ο διδάσκαλος των Χριστιανών; Και αφού ήσουνα Εθνικός προτήτερα, πως τώρα κηρύττεις τον Εσταυρωμένον;

- Εγώ, του αποκρίθηκε ο Άγιος, είχα μεγάλο ζήλο προτήτερα στη σπουδή. Διάβασα πολύ την φιλοσοφία και όλες τις άλλες επιστήμες, καθώς και τα μαγικά βιβλία. Δεν βρήκα όμως καμιά ωφέλεια πραγματική από όλα αυτά. Στη συνέχεια του διηγήθηκε πως έγινε Χριστιανός με την υπόθεση της Ιουστίνης. Επειδή λοιπόν, του είπε, οι δαίμονες φοβούνται τον Εσταυρωμένον και επειδή τα είδωλα σας είναι απάτη και ψέμα και ένας μόνο είναι ο Αληθινός Θεός, ο Χριστός, που μπορεί να σώση τον άνθρωπο, γι' αυτό και γω, πίστεψα και πιστεύω στο Χριστό!

Και η Ιουστίνη επίσης, ομολόγησε με θάρρος τον Χριστό.

Ο Άρχοντας τότε θύμωσε. Και επειδή δεν μπορούσε να τους αντιμετωπίσει με τα λόγια και να τους κάνει ν' αρνηθούνε, διέταξε να κρεμάσουν τον Άγιο και να του ξεσχίσουν τις σάρκες. Την δε Αγία την κτυπούσανε στο πρόσωπο μανιασμένα. Την ώρα όμως, που την κτυπούσανε, αυτή έλεγε δυνατά:

- Δόξα Εσύ ο Θεός. Σ' ευχαριστώ που με αξίωσες να βασανίζωμαι, για το Όνομα Σου το Άγιο.

Του Αγίου Κυπριανού του ξεσχίσανε το σώμα. Αυτός όμως στεκότανε γενναίος και μιλούσε με τέτοια ανδρεία και μακαριότητα, ώστε οι παριστάμενοι άπιστοι φωτίζονταν στην Πίστη του Χριστού.

Μεταξύ των άλλων έλεγε, ο Κυπριανός στον κόμη και τα εξής:

- Ανόητε, και ανάξιε της Βασιλείας των Ουρανών, για την οποία εγώ θέλω να πάσχω! Γιατί δεν βλέπεις το Αληθινό Φως και γιατί δεν αφήνεις το σκοτάδι;

- Επειδή, αποκρίθηκε ο τύραννος, νομίζεις τα βάσανα κέρδος, εγώ θα σου τα πολλαπλασιάσω για να ευγνωμονήεις πιο πολύ και για να χαρήεις περισσότερο. Τότε διέταξε να κλείσουνε στη φυλακή τον Κυπριανό και την Ιουστίνα, στο Φροντιστήριο το λεγόμενο της Τερεντίνης. Οι Χριστιανοί, εκείνη την νύκτα μείνανε άγρυπνοι γύρω από την οικία εκείνη.

10. Μέσα στο πυρακτωμένο τηγάνι

Την άλλη μέρα φέρανε τους Αγίους, για δεύτερη εξέταση. Ο τύραννος τώρα τους μίλησε με ημερότητα και καλωσύνη.

- Μην θελήσετε να πιστεύετε άνθρωπο νεκρόν και να θυσιάσετε την ζωή σας για Εκείνον που δεν μπόρεσε να φυλάξει την δική Του ζωή.

- Εσύ, του είπαν οι Άγιοι, δεν ξέρεις, οτι χωρίς θάνατο δεν έρχεται η αθανασία. Ούτε μπορείς να καταλάβεις το Μυστήριο Του Χριστού, που με την τριήμερη ταφή Του νίκησε τον θάνατο. Αλλά εσύ είσαι τυφλός και σκοτεινός στο μυαλό, ώστε να μην καταλαβαίνεις τα μεγάλα και τα υψηλά. Και αφού είσαι εγωιστής, δεν θέλεις να καταλάβεις.

Έπειτα από αυτά άναψε η οργή του τυράννου και διέταξε να κάψουν πολύ ένα μεγάλο τηγάνι και να τους πετάξουν μέσα. Πρώτος ο Άγιος Κυπριανός πήδησε άφοβα μέσα σ' αυτό. Είδε όμως την Ιουστίνα, που δειλίαζε. Το κατάλαβε από το αργό της περπάτημα. Τότε την δυνάμωνε από μέσα από το πυρακτωμένο τηγάνι λέγοντας της:

- Θυμίσου, παιδί μου, τα προηγούμενα κατορθώματα σου. Θυμίσου, πως νίκησες τους δαίμονες και πως και μένα ελευθέρωσες από την απιστία. Θάρρος, για να μην τα χάσης όλα.

Από τα λόγια αυτά, πήρε θάρρος η Ιουστίνα, έκαμε τον σταυρό της και πήδησε πάνω στο κατακόκκινο από τη φωτιά σιδερένιο τηγάνι. Ο Θεός όμως τους φύλαξε και δεν καήκανε. Λες και πατούσανε πάνω σε τριαντάφυλλα δροσερά.

Βλέποντας αυτά ο τύραννος, έλεγε, οτι πρόκειται περί μαγείας. Ένας δε συγκάθεδρος του κριτού, ονομαζόμενος Αθανάσιος είπε:

- Εγώ θα αποδείξω τώρα την αδυναμία του Χριστού σου. Αμέσως προσευχήθηκε στον Δία και στον Ασκληπιό, για να τον βοηθήσουνε και πήδησε ο ανόητος στη φωτιά. Αλλά ψήθηκε ο δυστυχής και έχασε έτσι και τούτη τη ζωή.

Οι Άγιοι μείνανε αρκετή ώρα μέσα στο τηγάνι, χωρίς όμως να πάθουν τίποτε. Η φωτιά σεβότανε τον Δεσπότη και Δημιουργό, για τον Οποίον έπασχαν οι Άγιοι. Ο κριτής τώρα έβλεπε από το ένα μέρος αυτά τα παράδοξα. Αλλά και από το άλλο λυπόταν πολύ, για τον θάνατο του Αθανασίου. Γι' αυτό κάλεσε ένα συγγενή του, που τον λέγανε Τερέντιο και τον συμβουλευτήκε ιδιαιτέρως, τι να κάμη. Εκείνος του είπε:

- Μακρυνά απ' αυτούς. Διότι η δύναμη του Χριστού είναι ακατανίκητη. Εκείνο που σε συμβουλεύω είναι να αναφερθής στο βασιλιά.

11. Στον τόπο του μαρτυρίου

Στο τέλος ο ανθύπατος Γαλέριος έβγαλε την εξής απόφαση:

" Ο Κυπριανός και η Ιουστίνα αυθαδίασαν προς τους θεούς και ούτε με δώρα ούτε με τιμηρίες δεν αλλαξοπίστησαν,. θανατώθηκαν με ξίφος"

Μόλις ακούσανε την απόφαση οι Άγιοι, χάρηκαν πολύ. Ο Κυπριανός μάλιστα φώναξε: " Με την χάρη του Θεού". Κατόπιν τους πήραν έξω από την πόλη, κοντά σ' ένα ποτάμι για να τους θανατώσουν. Έτρεξε και πολύ πλήθος, για να δουν το τέλος αυτών των φημισμένων Αγίων.

Από τον τόπον όμως της εκτελέσεως, περνούσε καβάλα στ' άλογο του τότε, τυχαίως, κάποιος, που λεγότανε Θεόκτιστος. Αυτός ήτανε καλόψυχος και μόλις είδε τον Άγιο που τον πηγαίνανε για θάνατο, φώναξε:

- Άδικα θανατώνετε άνθρωπο καθαρό και ενάρετο.

Σαν άκουσε αυτό ο επικεφαλής του εκτελεστικού αποσπάσματος, που λεγότανε Φέλβιο και ήταν συγκάθεδρος του ηγέμονος, θύμωσε. Ωρμησε επάνω του και τον έρριξε κάτω από το άλογο του και τον σκότωσε. Έτσι εκείνη την ημέρα αναδείχτηκε και τρίτος μάρτυρας του Θεού.

Μόλις φθάσανε στον τόπο της εκτελέσεως προσευχήθηκε ο Άγιος για την ειρήνευση της Εκκλησίας και όλου του κόσμου. Ο σοφός Κυπριανός φοβήθηκε την γυναικεία αδυναμία και παρακάλεσε τους δήμιους να αποκεφαλίσουν πρώτα την Ιουστίνα. Πράγματι, πρώτη έλαβε το μακάριο τέλος η Αγία Ιουστίνα. Κατόπιν ο Άγιος Κυπριανός έδωσε εντολή να δώσουν στον δήμιο εικοσι πέντε χρυσά νομίσματα. Στη συνέχεια του δέσανε τα χέρια και τα μάτια και ο δήμιος του έκοψε την τίμια κεφαλή του. Ήτανε 14η Σεπτεμβρίου του 268 μ.Χ.

Το τίμιο αίμα του χύθηκε πάνω σε σεντόνια, τα οποία οι Χριστιανοί επίτηδες τα είχανε απλώσει. Με αυτόν τον τρόπο οι τρισμακάριστοι έλαβαν το στεφάνι του μαρτυρίου και τώρα ευφραίνονται για πάντα στην Βασιλεία του Θεού.

Τα λείψανα των Αγίων φυλάγανε με προσοχή για να μην τα πάρουνε οι Χριστιανοί. Μερικοί όμως ευλαβείς, που είχαν έλθει από τη Ρώμη, παραμονέψανε και μόλις είδαν, οτι αποκοιμήθηκαν οι φρουροί, τα πήρανε κρυφά και γυρίσανε στη Ρώμη. Εκεί τα δωρήσανε σε κάποια επίσημη γυναίκα, που είχε συγγένεια με τον Κλαύδιο Καίσαρα. Αυτή λεγότανε Ματρώννα και το επώνυμο της ήταν Ρουφίνα, εκείνη επίσης μεγάλωσε τον Άγιο Μάμα.

Κατόπιν το λείψανο δόθηκε σ' άλλη γυναίκα. Έκαμνε αναρίθμητες θεραπείες σ' όσους καταφεύγανε με πίστη στον Άγιο. Μετά το θάνατο του, το όνομα του Αγίου Κυπριανού ήτανε σεβαστό όχι μόνο στους Χριστιανούς αλλά και στους ειδωλολάτρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΛΥΝΕΙ ΜΑΓΙΑ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΑΣ

Ο Άγιος Κυπριανός ήτανε, όπως είπαμε, μάγος και υπηρέτισε με την μαγεία τον Σατανά. Τώρα όμως έλαβε την χάρη από τον Θεό, για την μετάνοια του και την αγία του ζωή, να διώχνει τους δαίμονες και να λύνη τα μάγια.

Ο Άγιος Κυπριανός έγραψε πολλά συγγράμματα και 87 επιστολές. Αρχιεράτευσε 10 χρόνια, τα οποία ήταν σε μιά εποχή τρικυμιώδη και δύσκολη. Έγραψε μάλιστα και την πασίγνωστη προσευχή "για λύση μαγιών". Μου έλεγε ένας, αξιωματικός, που υπέφερε και πονούσε από την επήρεια των μαγιών, οτι η μόνη ανακούφιση του ήτανε, όταν διάβαζε τις ευχές αυτές.

Ο ερωτας του Σατανά

Στη Λαμία υπήρχε μια οικογένεια ευκατάστατη. Τον γιό της ζήτησε κάποια γαμπρό για την κόρη της. Δεν ταίριαζαν όμως οι οικογένειες και η κόρη είχε κακό χαρακτήρα. Η οικογένεια του νέου την απέκρουε και ο νέος ούτε να την ακούση ήθελε. Η μητέρα την νέας αυτής κατέφυγε τότε στα μάγια.

Ξαφνικά ο νέος κατελήφθη από παράφορον έρωτα προς την κοπέλλα και επέμεινε να την πάρη. Ο πατέρας του τον εμπόδιζε. Αλλά εκείνος, χωρίς να ακούση κανένα, την πήρε.

Την εποχή εκείνη πρωτοεξέδόθη το βιβλίον " Υπάρχουν Μάγια;" και έπεσε στα χέρια κάποιου από τη Λαμία. Όταν διάβασε σκέφτηκε αμέσως το ανωτέρο γεγονός. Πήγε και το έδωσε στον πατέρα του νέου. Όταν ο πατέρας το διάβασε, κάλεσε Ιερέα, και έκαμε Αγιασμό στο σπίτι του και διάβασε τις ευχές στο γιό του.

Και το αποτέλεσμα: Αμέσως ο νέος απαλλάχτηκε από την σατανική επηρεα! Λυθήκανε τα μάγια. Εμίσησε την κοπέλλα και την έδιωξε!

Από τα δόντια του Χάρου

Το 1966, ένας νεαρός 29 ετών, αθλητής ποδοσφαίρου, από την Αθήνα, έφθασε στο χείλος του τάφου. Ήταν θύμα μαγείας.

Ο νέος αυτός ζήτησε σε γάμο μιά σεμνή και καλήν κόρη. Άλλη όμως αντίζηλος που είχε σατανικό φθόνο, κατέφυγε σε μάγισσα για να τρελλάνη και να θανατώση τον νέον.

Τα μάγια έπιασαν στον νέον. Κι αυτό, διότι δεν είχε δεσμό ο νεαρός με τα Μυστήρια της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Άρχισε πρώτα να μην θέλη την εργασία του και διέλυσε το μεγάλο του κατάστημα. Δεν ήθελε να βλέπη τους οικείους του και στο τέλος υπέφερε από φρικτούς πονοκεφάλους. Έφθασε μάλιστα στο σημείο να επιχειρήση ν' αυτοκτονήση. Έτρεχαν οι δικοί του σε γιατρούς για δυό μήνες. Αλλά τίποτε δεν μπορούσαν να κάμουν. Πράγματι! Σ' αυτές τις περιπτώσεις δεν μπορεί να προσφέρει τίποτα η επιστήμη.

Στην απόγνωση της η μητέρας του νέου, κακώς βέβαια, τρέχει σε μέντιουμ. Το μέντιουμ τις είπεν οτι πάσχει από μάγια. Της ανέφερε και το πρόσωπο, που τα έκανε, καθώς και το μέρος της αυλής όπου βρίσκονταν θαμμένα τα οστά που χρησιμοποιήθηκαν στα μάγια. Πράγματι σκάψανε και τα βρήκανε. Πρέπει στο σημείο αυτό να τονίσουμε οτι ο Σατανάς κάνει μερικές περίεργες αποκαλύψεις μόνο και μόνο για να στερεώση τον άνθρωπο στην πλάνη. Δεν μπορεί όμως να θεραπεύση τίποτα...

Πέρασαν δύο μήνες από τότε, που ο νέος άρχισε να υποφέρει. Δεν μπορούσε να κοιμηθή στο διάστημα αυτό. Για δεκαπέντε ημέρες δεν έφαγε τίποτα.

Στις 16 Ιουλίου, ημέρα Σάββατο, έφθασε στα πρόθυρα του θανάτου. Άρχισε να μην

αισθάνεται και μελάνιασε το πρόσωπο του. Θρήνος, κλάμα και κοπετός στο σπίτι του δυστυχισμένου νέου. Η χήρα μητέρα του λιποθύμησε βλέποντας πως χάνει το παιδί της.

Σ' αυτή την φοβερή κατάσταση το βάζουν σε ένα γρήγορο αυτοκίνητο και τον πήγανε σχεδόν αναίσθητο στο Μοναστήρι του Αγίου Κυπριανού, που είναι στη Φυλή Αττικής. Ήταν ηλιοβασίλεμα και μια απέραντη ησυχία απλωνότανε στο Μοναστήρι. Η ησυχία αυτή διαλύεται από το φρενάρισμα του γρήγορου αυτού αυτοκινήτου, τους θρήνους των φίλων του νέου και της αδελφής του που τον συνώδευαν. Λέγουν το ιστορικό του και το Ησυχαστήριο βυθίστηκε σε θλίψη από την τραγική αυτή κατάσταση.

Τον φέρνουν μέσα στον Ναό και ο Ιερέας της Μονής αρχίζει την ανάγνωση των ευχών. Άρχισε η πάλη με τον διάβολο. Αχ, πόσο αυτή την στιγμή θα έπρεπε να ήταν εκεί όλοι οι άπιστοι! Με την αντίδραση που δημιουργούσε ο διάβολος από τους εξορκισμούς ο ασθενής κραύγαζε:
" Φθάνει πια... Δεν αντέχω..."

Αυτό συνέχιζε κατά την διάρκεια των εξορκισμών, που κράτησαν μιά και μισή ώρα.

Προτού ακόμη γίνη η απόλυση, ο Άγιος Κυπριανός έκαμε το θαύμα του. Ξαφνικά υποχωρεί η μαυράδα από το πρόσωπο του νέου. Ησυχάζει και ζητάει να κοιμηθεί. Άγνωστος του ήταν ο ύπνος εδώ και δύο μήνες τώρα. Κοιμήθηκε μέχρι το πρωί της Κυριακής που τον ξύπνησαν οι καμπάνες της Μονής, χτυπώντας χαρμόсуνα για το θαύμα του Αγίου που έγινε για δόξαν του Θεού.

Έγινε τελείως καλά και όχι μόνο σωματικά, αλλά και ψυχικά. Διότι εξωμολογήθηκε. Για πρώτη δε φορά στη ζωή του και κοινωνήσε των Αχράντων Μυστηρίων.

Την 22αν Ιουλίου, έφυγε υγιέστατος για το σπίτι του δοξάζοντας τον Θεό, τιμώντας τον Άγιο Του και καταισχύνοντας τους μιαρούς δαίμονας. Μετά από μιά εβδομάδα έκαμε επισήμως τους αρραβώνες του με την κοπέλα, που είχε δώσει λόγο προτού ασθενήσει. Μετά από ένα μήνα περίπου παντρεύτηκαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

ΠΩΣ ΛΥΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΜΑΓΙΑ

Στα πρώτα χρόνια της ζωής μου, όταν άκουγα για μάγια, τα θεωρούσα ανοησίες. Έλεγα, οτι αυτά τα παραδέχονται μόνο οι προληπτικοί άνθρωποι και οι δεισιδαίμονες και οι βλαμμένοι στο νου. Όταν όμως χειροτονήθηκα και έγινα πνευματικός, είδα πολλά γεγονότα μαγείας αδιαμφισβήτητα, που μ' έκαναν ν' αναθεωρήσω και να παραδεχτώ, οτι υπάρχουν και παραυπάρχουν μάγια.

Για να διαφωτίσω και να προφυλάξω τους πιστούς από την τυραννία των μαγιών, έγραψα πριν από τρία χρόνια το βιβλίο " Υπάρχουν Μάγια;". Ε, λοιπόν! κανείς δεν φανταζόταν, οτι το βιβλίο αυτό θα έπιανε τόσο. Η κυκλοφορία του είναι καταπληκτική και η ωφέλεια, που έφερε, μεγάλη. Αυτό αποδεικνύει οτι υπάρχει πολύς πόνος από τα μάγια.

Δεν λύνονται με τον Σατανά

Τα μάγια είναι ομολογουμένως μια μεγάλη πληγή της κοινωνίας από την οποία υποφέρει πολύς κόσμος. Αλλά το δυστύχημα είναι, οτι οι άνθρωποι δεν καταφεύγουν εκεί που μπορούν να σωθούν.

Δυστυχώς, είναι γνωστό, οτι πολλοί ανόητοι, καταφεύγουνε, όχι στην Εκκλησία, που μπορεί να τους λύση τα μάγια, αλλά στο σατανά, στους μάγους, στις μάγισσες, στα μέντιουμ κ.τ.λ.

που μ' αυτούς δένονται περισσότερο με τα μάγια τους. Διότι τα πρόσωπα στα οποία πηγαίνουν στις μάγισσες, τα μέντιουμ, είναι τέλεια όργανα του σατανά. Τα σπίτια τους είναι κατοικίες του πονηρού. Ξεγελιώνται βεβαίως μερικοί που βλέπουν εκεί μέσα εικόνες θρησκευτικές, οι οποίες βρίσκονται εκεί για να τους ξεγελούν και να τους παραπλανήσουν. Και ενώ οι δυστυχείς πηγαίνουν για να λυθούν από τα μάγια, δένονται χειρότερα με μάγια.

Μεγαλύτερη φυσικά βλακεία, από το να πάη κανείς στο σατανά για να τον λύση, δεν υπάρχει. Γιατί ο σατανάς ποτέ δεν κάνει καλό.

" Αν ένα βασίλιο μοιρασθεί, ερμώνεται, και αν ο σατανάς βγάζει έξω τον σατανάν, τότε σημαίνει ήλθε το τέλος του", είπε ο Κύριος.

Και, εάν προς στιγμή φανή, πως κάνει καλό, και φέρνει κάποιαν ανακούφιση, αυτό είναι για δόλωμα, για να σου πάρει την καρδιά και την ψυχή. Θα σου κάμη κάποιαν ανακούφιση προς στιγμή, για να του δώσεις την εμπιστοσύνη σου. Και τότε θα σου πάρη την ψυχή και θα σε βασανίζη και σε τούτη τη ζωή και στην άλλη την μεγάλη, την αιώνια.

Μόνο με την Εκκλησία λύνονται τα μάγια

Ε, λοιπόν! Σε τέτοιες περιπτώσεις πρέπει να καταφεύγει κανείς, όχι στον σατανά, αλλά μονάχα στην Εκκλησία. Διότι μόνο η Εκκλησία μας έχει την δύναμη να λύνη τα μάγια και κανείς άλλος. Η αγία μας Εκκλησία έχει τις σχετικές ευχές, και τις οποίες διαβάζουν οι Ιερείς. Οι Ιερείς άλλωστε είναι ταγμένοι σ' αυτό ακριβώς το έργο και είναι μεσίτες μεταξύ Θεού και ανθρώπων. Είναι διάδοχοι των Αποστόλων και οι αντιπρόσωποι του Θεού.

Τους έδωσε ο Θεός κατά την ώρα της χειροτονίας τους την Θεϊαν Χάρη Του. Αυτή ακριβώς η Θεία Χάρις, που έχουν μέσα τους οι Ιερείς, είναι αυτή που " τα ελλειπή αναπληρή και τα ασθενή θεραπεύη". Μπροστά σ' αυτή φεύγει ο σατανάς.

Αυτές οι ευχές, του Αγίου Κυπριανού και τις άλλες τις Εκκλησίας μας, θα τις βρούνε οι Ιερείς μας και όποιος άλλος θέλει, στο τέλος αυτού του κειμένου.

Προσοχή, όμως! Ουδέποτε πρέπει να πάη κανείς σε άλλα πρόσωπα, εκτός από τον Ιερέα, για να τις διαβάση. Με την έλληψη του Ιερέα, αν τις διαβάσετε από μόνοι σας κάτι είναι κι αυτό.

Απαραίτητη όμως προϋπόθεση, για να λυθούν τα μάγια, είναι η πίστη στον Θεό.

Όταν παίρνεις τον Ιερέα του Θεού, για να σε διαβάση, και συγχρόνως πηγαίνεις και στη μάγισσα του διαβόλου, μην περιμένης άνθρωπε, να σε βοηθήση ο Θεός.

Είναι σαν να λέεις:

" Καλός είναι βέβαια, ο Θεός, αλλά θα μπορέσει άραγε να με βοηθήση; Ας δοκιμάσω και την μάγισσα, μήπως πετύχω με εκείνην εκείνο που θέλω. Γιατί εκείνη καμιά φορά μπορεί να κάνει μερικά που δεν μπορεί να κάμη ο Θεός!"

Ε! λοιπόν! Αυτή δεν είναι πίστη. Ας μην περιμένης αυτός καμιά βοήθεια και θεραπεία. Διότι είναι δίψυχος. " Ας μην νομίση αυτός, οτι θα πάρη κάτι από τον Κύριον" λέει ο θείος Ιάκωβος. " Εάν έχετε πίστη και δεν υπερυφανηθήτε", τονίζει ο Κύριος, και θαύματα θα κάνετε. Και αλλού μας είπε " Ότι Μου αιτηθήτε στην προσευχή σας, με πίστη, θα το πάρετε".

Το ακούς; " Οτιδήποτε". Δεν έχει εξαιρέσεις. Αρκεί να το ζητάς με πίστη και να είναι συμφέρον σου και θα το λάβης ασφαλώς.

Έχω παρατηρήσει κατά την διάρκεια της πολυετούς πείρας μου, οτι όταν οι άνθρωποι δεν έχουν πάει σε μάγισσες και σε μέντιουμ να τους λύσουν τα μάγια, τότε με τις ευχές τις Εκκλησίας μας λύνονται αμέσως. Όταν όμως έχουν πάει σε τέτοιες πόρτες, δεν τα λύνει ο Θεός, παρ' όλα τα διαβάσματα και τις προσευχές.

Είναι, σαν να λέει ο Θεός:

" Αφού πίστεψες στον σατανά περισσότερο, από Εμένα, πήγαινε, να σε κάνη καλά ο σατανάς".

Αλλά ο σατανάς δεν μπορεί να κάνη ποτέ του το καλό. Κακό μόνο κάνει. Τότε χρειάζεται μεγάλος κόπος, πολύ διάβασμα, μεγάλη επιμονή, για να δείξη ο άνθρωπος την πίστη του στον Μόνο Δυνάμενον σωτήρα.

Χρειάζεται λοιπόν πίστη, και πίστη ακράδαντη. Αυτή η πίστη μεταφράζεται σε μετάνοια, εξομολόγηση και απόφαση να ζήση κανείς τον υπόλοιπο χρόνο της ζωής του με τον Θεόν. Τότε ασφαλώς με τις ευχές αυτές, δεν έχει να φοβηθή κανείς τίποτα. Θα έχη τον Παντοδύναμο Θεό βοηθόν και προστάτη του. Τότε, με το διάβασμα, των ευχών αυτών του Αγίου Κυπριανού και των λοιπών της Εκκλησίας, διαλύονται όλα τα τεχνάσματα και τα δεσίματα του σατανά, σαν καπνός και σαν τον ιστό της αράχνης. Αυτές οι ευχές όπως είπαμε θα πρέπει ο Χριστιανός να τις έχει σαν εγκόλπιο και φυλαχτό εναντίον του σατανά. Αυτές και όχι εκείνα τα φυλαχτά που δίνουν οι μάγισσες που δένουν περισσότερο τον άνθρωπο αυτά τα δαιμονικά φυλαχτά με τον σατανά αφού γίνεται υπακοή σε όργανα του σατανά αυτά τα όργανα είναι οι διάφοροι μάγοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΛΥΣΙΝ ΑΠΟ ΜΑΓΙΑ

(Καλείται ο Ιερέας και τελεί πρώτα αγιασμό. Στο τέλος διαβάζει και τις παρούσες ευχές " Για λύσιν μαγιών". Με τον αγιασμό αυτόν ραντίζεται ο πάσχωντας, όλο το σπίτι και τα πράγματα του. Πίνει απο αυτόν τον αγιασμό καθημερινά καθώς λέγει η ευχή του αγιασμού " δια μεταλήψεως και ραντισμού")

Ευλογητός, Βασιλεύ Ουράνιε. Τρισάγιο. Ελέησον ημάς, Κύριε, ελέησον ημάς. Της ευσπλαχνίας την πύλην. Τον Ν Ψαλμό. Ελέησον με ο Θεός.. Κύριε εισάκουσον της προσευχής μου..

Ήχος ᾠδ. Ως γενναίον εν μάρτυσιν.

Ιερέων εν χρίσμασι και μαρτυριών εν αίματι, τω Θεώ προσύγγισας τελειώτατα, Κυπριανέ παναοίδιμε, το άνθος της πίστεως, η των λόγων καλλονή, της σοφίας ακρόπολις, της ορθότητος των δογμάτων, η στάθμη, των κανόνων παναρμόνιος ευθύτης, Εκκλησιών η ευπρέπεια.

Των αθλούντων την εύκλειαν, των Μαρτύρων τον στέφανον, υπογράφων, έπεισας τους θεόφρονας κατατολμών γενναιότητα ποικίλων κολάσεων και δεσμών και φυλακών και σωματών γυμνώσεως και στρεβλώσεων και κρυμού δριμυτάτου και μαστίγων και θανάτου τελευταίον, Κυπριανέ πανσεβάσμιε.

Επωδαίς ταις του δαίμονος τας ωδάς τας του Πνεύματος και Σταυρού το τρόπαιον αντιτάξασα, την παρθενίαν ετήρησας και Μάρτυς αήττητος προσηνέχθης τω Χριστώ ιερώτατον σφαγίον· όθεν έτυχες των στεφάνων της νίκης, Ιουστίνα, των Παρθένων και Μαρτύρων κεκοσμημένη παιδρότησιν.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Κύριε, όπλον κατά του διαβόλου, τον Σταυρόν σου ημίν δέδωκας. Φρίττει γαρ και τρέμει, μη φέρων καθοράν αυτού την δύναμιν, οτι νεκρούς ανιστά, και θάνατον κατήργησε. Διά τούτο προσκυνούμεν την ταφήν Σου και την έγερσιν.

Και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Σταυρός ο φύλαξ πάσης της οικουμένης. Σταυρός η ωραιότης της Εκκλησίας. Σταυρός βασιλέων κραταίωμα. Σταυρός πιστών το στήριγμα. Σταυρός αγγέλων η δόξα και των δαιμόνων το τραύμα.

Συντριβήτωσαν υπό την σημείωσιν του τύπου του Σταυρού Σου πάσαι αι ενάντιαι δυνάμεις (τρεις).

Η βοήθεια ημών εν ονόματι Κυρίου του ποιήσαντος τον ουρανόν και την γην.

(Και βάζοντας το χέρι του ο Ιερέας στο κεφάλι του πάσχοντος λέει):

ΕΥΧΗ Α

Του Αγίου Κυπριανού

Του Κυρίου δεηθώμεν

Δέσποτα Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός ημών, ο τα πάντα κρατών και κυβερνών, Άγιος και

δεδοξασμένος υπάρχεις. Δι' ο Βασιλεύ των Βασιλευόντων και Κύριε των Κυριεόντων, δόξα Σοι. Ο καθήμενος εν τω φωτί τω απείρω και απροσίτω βροτοίς, διά προσευχής εμού του ταπεινού και αναξίου δούλου Σου, φυγάδευσον τους δαίμονας και κατάργησον τας πονηρίας αυτών, ίνα τα νέφη δώσωσι υετόν επί πάσαν την γην και η γη δώση τα γεννήματα αυτής εν τω καιρώ αυτών, τα δένδρα καρποφορήσωσιν, και οι άμπελοι ευφορήσωσι πλήρεις βοτρύων, αι γυναίκες λυθώσι και ελευθερώσιν από του κακού των μητρών, αυτών και πας ο κόσμος άρχων και αρχόμενος, και πάσα η κτίσις λυθή από παντός δεσμού του δαίμονος. Ο δε δούλος Σου (το όνομα του πασχόντος), συν παντί τω οίκο αυτού και τοις πράγμασι αυτού, λυθήσεται εκ παντός δεσμού σατανικού, μαγείας, μαγγανίας και αντικείμενικής δυνάμεως. Δεόμεθα Σου, Κύριε ο Θεός των Πατέρων ημών, δος, ίνα λυθώσι τα εκ μαγείας, μαγγανίας, βασκανίας και πάσης σατανικής ενεργείας δεσμά αυτού και αφανισθώσι πάντα τα πονηρά έργα, διά της επικλήσεως του Παναγίου Πνεύματος Θεού Σαβαώθ.

Ναί! Κύριε του παντός, επάκουσον μου δεομένου Σου και λυθήτω ο δούλος (όνομα πασχόντος) ει έστι δεδεμένος εν ουρανώ ή εν γη ή εν ανωφλίω ή εν δέρματι αλόγων ή εν σιδήρω ή εν λίθω ή ξύλω ή εν γραμματίω, δι' αίματος ανθρώπου, ζώου, πτηνού, ή ιχθύος ή δια μελάνης ή δι' άλλου τινός, προς βλάβην αυτού ή του οίκου αυτού, και ει κατέχωσαν ή διέσπειραν αυτά εν αυλαίς, εν θαλάσση, εν φρέατι, εν μνήματι ή εν οιωδήποτε τόπω.

Και ει δι' ονύχων ανθρώπων, ζώων, πτηνών, ερπετών, (ζώντων ή τεθνεώντων), ή δια χύματος τεθνεώντων εγένοντο και ει δια πασάλου ή καρδίου, ή βελόνης διεπεράσθησαν, λύσον εν τη ώρα ταύτη. Κύριε, διά παντός, τη κραταιά δυνάμει Σου.

Συ Κύριε, ο Θεός ημών, ο γινώσκων τους τόπους, τους τρόπους και τους ανθρώπους, διάλυσον και διάρρηξον και αφάνισον τα της μαγείας έργα, ένθα κείνται, τον δε δούλον Σου (όνομα πασχόντος) διαφύλαξον συν παντί τω οίκω αυτού.

Συντριβήτωσαν υπό την σημείωσιν του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού πάσαι αι εναντίαι δυνάμεις (τρις).

Αναχωρήτωσαν και διαλυθήτωσαν δια παντός πάντα τα της μαγείας, μαγγανίας και βασκανίας έργα, εκ του δούλου του Θεού (...). Ναι Κύριε, δεομένου Σου, επάκουσον μου και ελευθέρωσον τον δούλον Σου και τον οίκον αυτού από συμπτώματος και δαιμονίου μεσουμβρινού, από πάσης ασθeneίας αναθέματος, οργής, κατάρας, συσπραγίας, καταλαλιάς, φθόνου, βασκανίας, αμελείας, νωθρότητος, λαιμαργίας, αδυναμίας, βλακειάς, αφροσύνης, υπερηφάνειας, ασπλαχνίας, αδικίας, αλαζονείας και πάσης πλάνης και απάτης, δια το Όνομα Σου το Άγιον και δεδοξασμένον εις τους αιώνας. Αμήν.

ΕΥΧΗ Β

Του Κυρίου δεηθώμεν

Εξορκίζω υμάς, δαιμόνια πονηρά, δια του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, και διά πασών των αγγελικών και θείων δυνάμεων των τω Θεώ υπηρετουσών και των Αγίων Αυτού μαθητών και Αποστόλων του έχειν δύναμιν και εξουσίαν επί του πλάσματος του Θεού (το όνομα του πασχόντος) ή του οίκου αυτού. Φυγαδευθήτε, άθλιοι και πονηροί, εντεύθεν. Εκλείπειν υμάς, ποιήσαι, Κύριος ως εκλείπει καπνός από προσώπου πυρός, και μη έχειν εξουσίαν πόνους και φόβους επιφέρειν, ζημιάν ή κακόν τι έτερον εν τω σώματι και ταις σαρκίν και τοις μέλεσι τούτου του πλάσματος του Θεού (όνομα πασχόντος), ή του οίκου αυτού διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, του ελευσομένου κρίναι ζώντας και νεκρούς.

ΕΥΧΗ Γ

Του Κυρίου δεηθώμεν

Κύριε ο Θεός ημών ο παντοκράτωρ και παντοδύναμος, ο ποιητής του ουρανού και της γης και κτίστης πάντων, συγγνώμην παράσχου μοι και τω δούλω Σου τούτω, εις όσο Σοι

ημάρτομεν, ως άνθρωποι. Ναι ο Θεός του Αβραάμ, Ισαάκ και Ιακώβ, ο Θεός των Αγγέλων Μιχαήλ, Γαβριήλ και Ραφαήλ, Χερουβίμ, Σεραφείμ, Εξουσιών, Δυνάμεων και πάντων των Προφητών, Πατριαρχών, Μαρτύρων, Ομολογητών, φύλαξον τον δούλο Σου (όνομα πασχόντος) του μη αδικήσαι αυτόν ή βλάψαι τι κακόν ή μαντικόν ή τον αρχαίκακον διάβολον και τους υπουργούντας αυτώ, ή κακόν άνθρωπον, ή γυναίκα, εν νυκτί και ημέρα, εν γη, εν θαλάσση, εν οδώ, ή περιπάτω, εν σπηλαίω, εν οίκω, εν χώρα, εν χωρίω, εν αγρω και εν οιωδήποτε τινί τόπω, εν οράσει ή εν ακοή, πίνοντα, τρώγοντα, αναγινώσκοντα, καθεύδοντα, αγρυπνούντα, εργαζόμενον, εν γέλωτι, εν οφθαλμοίς, εν νώτω, εν μικτήρσιν, εν στόμασι εν φάρυγγι, εν οδούσι, εν γλώσση, εν στήθεσι, εν χερσί, εν βραχίονι, εν δακτύλοις, εν κοιλία, και υπογαστρίοις, εν ύπατος και εντοσθίοις πάσιν, εν χολή και αίματι, εν σαρκί και δερματίδι και πάσι τοις μέλεσι του ανθρώπου τούτου, ένδοθεν και έξοθεν, από ποδών έως κεφαλής. Ναι Παντοκράτορ Κύριε, ελευθέρωσον τον δούλον Σου (όνομα πασχόντος), από πάσης μαγείας, μαντείας, δεσμού και παντός κακού.

Και ως ηλευθέρωσας τον Αδάμ εξ, Άδου, τον μακάριον Πέτρον εκ της φυλακής, τον Παύλον, το σκεύος, της εκλογής, εκ των δεσμών, δια του Αγίου Πνεύματος, τον παραλυτικόν εκ του κρεβάτου, τον Λάζαρον εκ του τάφου, τον Ισραηλιτικόν λαόν εκ της θαλάσσης, τον Ιωνάν εκ της κοιτίας του κήτους, τον Λώτ εκ Σοδόμων, τους τρεις παίδας εκ της καμίνου του πυρός, τον Δανιήλ εκ των λεόντων, Νώε εκ του κατακλυσμού, Μαρίαν την Μαγδαληνήν εκ των επτά ακαθάρτων πνευμάτων, ούτως Δέσποτα ελευθέρωσον και τον δούλον Σου (όνομα πάσχοντος) εκ του δεσμού πάσης μαγείας, μαντείας, φαρμακείας και εκ πάσης πονηράς επιβουλής των εχθρών ημών, ορατών τε και αοράτων και μη εχέτωσαν δύναμιν, μηδέ εξουσίαν επηρεάζειν. Και η ειρήνη του Μονογενού Σου Υιού έστω μετ' αυτού. Αμήν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Εκ του κατά Ματθαίου
(΄θ 32-34, ί 1-2,5-9)

Τω καιρώ εκείνω προσήνεγκον τω Ιησού άνθρωπον κωφόν δαιμονιζόμενον και εκβληθέντος του δαιμονίου ελάλησεν ο κωφός και εθαύμασαν οι όχλοι λέγοντες, οτι ουδέποτε εφάνη ούτως εν τω Ισραήλ. Οι δε Φαρισαίοι έλεγον, εν τω αρχόντι των δαιμόνων εκβάλλει τα δαιμόνια. Και προσεκαλεσάμενος τους δώδεκα μαθητάς αυτού, έδωκεν αυτοίς εξουσίαν κατά πνευμάτων ακαθάρτων, ώστε εκβάλλειν, αυτά και θεραπεύειν πάσαν νόσον και πάσαν μαλακίαν. Τούτους τους δώδεκα απέστειλεν ο Ιησούς παραγγείλας αυτοίς λέγων: εις οδόν εθνών μη απέλθητε και εις πόλιν Σαμαρειτών μη εισέλθητε, πορεύεσθε δε μάλλον προς τα πρόβατα τα απολωλότα οίκου Ισραήλ. Πορευόμενοι δε κηρύσσετε λέγοντες, οτι ήγγικεν η Βασιλεία των ουρανών. Ασθενούντας θεραπεύετε, λεπρούς καθαρίζετε, νεκρούς εγείρετε, δαιμόνια εκβάλλετε. Δωρεάν ελάβετε, δωρεάν δότε.

ΕΥΧΗ Α

Του Κυρίου δεηθώμεν.

Κύριε των δυνάμεων και πάσης κτίσεως Δημιουργέ, πρόσδεξαι τας δεήσεις, ας προσήξαμέν Δοι δια τον δούλον Σου (όνομα πάσχοντος) και δίωξον τους εχθρούς ημών τους αοράτους και πάντας τους εν αυτώ υπουργούντας και πάσαν αυτών πανουργίαν, αλαζονείαν και πονηράν ασθένειαν του μηδέποτε έχειν δύναμιν ή εξουσίαν κατ' αυτού, του καταδυναστεύειν αυτόν. Επί Σοι γαρ, Κύριε, ήλπιζεν αυτός τε και ημείς και μη καταισχυνθείμεν εις τον αιώνα, αλλ' εν τη δικαιοσύνη Σου και τη δυνάμει Σου, ελευθέρωσον τούτον, πρεσβείας και ικεσίας της Υπερενδόξου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας και πάντων των Αγίων. Αμήν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Εκ του κατά Ματθαίου
(ιζ 14-21)

Τω καιρώ εκείνω άνθρωπος τις προσήλθε τω Ιησού γονυπετών αυτώ και λέγων: Κύριε, ελέησον μου τον υιόν, οτι σεληνιάζεται και κακώς πάσχει, πολλάκις γαρ πίπτει εις το πυρ και πολλάκις εις το ύδωρ. Και προσήνεγκα αυτόν τοις μαθηταίς Σου και ουκ ηδυνήθησαν αυτόν θεραπεύσαι. Αποκριθείς δε ο Ιησούς είπεν, ω γενεά άπιστος και διεστραμμένη. Εώς πότε έσομαι μεθ' ημών; εως πότε ανέξομαι υμών; φέρετε μοι αυτόν ώδε και επετίμησεν αυτώ ο Ιησούς και εξήλθεν απ' αυτού το δαιμόνιον και εθεραπεύθη ο παις από της ώρας εκείνης. Τότε προσελθόντες οι μαθηταί τω Ιησού κατ' ιδίαν είπον: διατί υμείς ουκ ηδυνήθημεν εκβάλιν αυτό; Ο δε Ιησούς είπεν αυτοίς: διά την απιστία υμών. Αμήν λέγω υμίν, εάν έχητε πίστιν ως κόκκον σινάπεως, έρειτε τω όρει τούτω μετάβηθι εντεύθεν εκεί, και μεταβήσεται και ουδέν αδυνατήσει υμίν. Τούτο δε το γένος ουκ εκπορεύεται, ει μη εν προσευχή και νηστεία.

ΕΥΧΗ Ε

Γρηγορίου του Δεκαπολίτου

Του Κυρίου δεηθώμεν.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτωρ, ο διοικών και κυβερνών την πάσαν κτίσιν και φυλάσσων τας ψυχάς και τα σώματα των ανθρώπων από του νοητού και δολίου δράκοντας και αποστείλας τον Μονογενή Σου Υιόν, Υπεράγιε, διά την ημετέραν σωτηρίαν, γεννηθέντα εκ της Αειπαρθένου Μαρίας, Αυτός Πανάγαθε Βασιλεύ, αποδίωξον παν πονηρόν και ακάθαρτον και εβδελυγμένον πνεύμα και πάσαν μαγείαν, φαρμακείαν, μαντείαν και πάσαν ασέβειαν και πονηράν ασθένειαν από του δούλου Σου (όνομα πάσχοντος) και παν πνεύμα επιβουλεύον και αδικούν αυτό. Εξαλειφθήτω δε πάσα πονηρία και ακαθαρσία αυτού.

Ορκίζω σε εις τον ορατόν και Υψιλότατον Θρόνον του Παντοκράτορος Θεού, παν ακάθαρτον και πονηρόν, ερχόμενον και εμφωνεύον και αδικούν αυτόν. Ορκίζω σε εις τον ανεξιχνίαστον και ακατάληπτον Θεόν, Ον τρέμουσιν οι Ουρανοί και η γη και η θάλασσα και δοξολογούσιν οι άγιοι, Φεύγε ανεμόπους και άνομε, φεύγε ανεμόφορε και ανεμόστροφε, φεύγε δαιμόνιον το εγείραν την δεξιάν επί την αριστεράν, φεύγε ο χαλεπός δαίμων, ο απτόμενος των καρδιών των ανθρώπων, ο ερχόμενος εις τα οστά και εις τους οφθαλμούς αυτών, ο δαμάζων τα σώματα των ανθρώπων και την σάρκα αυτών, ο απτόμενος των νεύρων και των αρτηριών αυτών, φεύγε από τον δούλον του Θεού (όνομα πασχόντος) και αναχώρησον από του πλάσματος του Χριστού του Θεού ημών. Ορκίζω σε και αυθίς εις τον επουράνιον Θεόν και Βασιλέα πάντων των ποιημάτων Αυτού και κτισμάτων, και μη εμμείνης, πονηρέ και μιαρέ δαίμων εις τον δούλον του Θεού (όνομα πασχόντος) και μη ψυχήν και καρδιαν κρατήσης, μη άψη συ εις ήπαρ ή εις πνεύμονα ή εις νεφρούς, μηδέ οστά αυτού διασεισης, μη σάρκα παραλύσης, μη δακτύλους ή αστραγάλους, ή κνήμας, ή μηρούς, ή πήχεις, ή ώτα, ή εγκέφαλον αυτου ή οφθαλμούς, μηδέ έτερον εκ των μελών του σώματος αυτου αδικήσης ή υπογάστριον βαρύνης, μη ενδυθής την τάξιν των στοιχείων και διαφθείρης την τάξιν αυτου. Αλλ' έξελθε συν πάση πονηρά ασθενεία, και αναχώρησον από του δούλου του Θεού (όνομα πασχόντος) δια τους αφορκισμούς και εξορκισμούς, ους επιτιμά σοι Κύριος ο Θεός, ο Μέγας τη βουλή και αινετός τοις έργοις. Φεύγε παν κακόν και ακάθαρτον πνεύμα, και αναχώρησον από του δούλου του Θεού (όνομα πασχόντος) εν ονόματι του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος νυν και αι και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Εκ του κατά Ματθαίον
(έ 23-25)

Τω καιρώ εκείνω περιήγεν ο Ιησούς όλην την Γαλιλαίαν, διδάσκων εν ταις συναγωγαίς και κηρύσσων το Ευαγγέλιον της Βασιλείας και θεραπεύων πάσαν νόσον και πάσαν μαλακίαν εν τω λαώ. Και απήλθεν η ακοή Αυτού εις όλην την Συρίαν και προσήνεγκαν Αυτώ πάντας τους κακώς έχοντας ποικίλαις νόσοις και βασάνοις συνεχόμενους και δαιμονιζομένους και

παραλυτικούς και εθεράπευσεν αυτούς.

ΕΥΧΗ ΣΤ

Γρηγορίου του Δεκαπολίτου

Του Κυρίου δεηθώμεν.

Βασιλεύ Ουράνιε Παράκλητε το Πνεύμα της Αληθείας, ο πανταχού παρών και τα πάντα πληρών, ο θησαυρός των αγαθών, και ζωής χορηγός, ο ποιητής των άνω και των κάτω και πάντων των όντων εμφανών και αφανών ο δους εξουσίαν και δύμαμιν τοις Σοις μαθηταίς και Αποστόλοις, θεραπεύειν πάσαν νόσον και πάσαν μαλακίαν επειγενομένην τοις ανθρώποις, επάκουσον και εμού του αμαρτωλού εν τη ώρα ταύτη και δίωξον και εξάλειψον εκ του δούλου Σου (όνομα πασχόντος) παν πονηρόν και ακάθαρτον και πάσαν πονηράν ασθένειαν και επιβουλήν του αντικειμένου δι' ευχών και δεήσεων των αγίων Σου ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου, Μάρκου και Λουκά, Φιλίππου και Ματθαίου, Ιωάννου και Θωμά, Ανδρέου και Ιακώβου και πάντων των Αγίων Αποστόλων και των εβδομήκοντα των καταβαλόντων τον άρχοντα του αιώνος τούτου, τουτέστι τον διάβολον, όπως δραπετεύση και εκκρύβη εις τόπον ητοιμασμένον αυτώ και πάσι της μετ' αυτού και ουδέν της αδικίας αυτού αδικήσει τον δούλον Σου τούτον. Επακούσατε ουν, Άγιοι Απόστολοι, εμού του δεομέμου εν τη ώρα ταύτη και περιφυλάξατε τον δούλον υμών (όνομα πασχόντος) από πάσης επηρείας δαιμονικής, διά του ονόματος του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος.

Είτα το Απολυτίκιον του Αγίου Κυπριανού
Ήχος δ.

Και τρόπων μέτοχος, και θρόνων διάδοχος των Αποστόλων γενόμενος, την πράξιν εύρες θεόπνευστε εις θεωρίας επίβασιν, διά τούτο τον λόγον της αληθείας ορθοτομών, και τη πίστει ενήθλησας μέχρις αίματος, ιερομάρτυς Κυπριανέ, πρέσβευε Χριστώ τω Θεώ σωθήναι τας ψυχάς ημών.

Και το Κοντάκιον
Ήχος ά. Χορός αγγελικός.

Εκ τέχνης μαγικής, επιστρέψας θεόφρον, προς γνώσιν θεϊκήν, ανεδείχθης τω κόσμω ακέστωρ σοφώτατος, τας ιάσεις δωρούμενος, τοις τιμώσι σε, Κυπριανέ συν Ιουστίνη μεθ' ης πρέσβευε τω φιλανθρώπω Δεσπότη σωθήναι τους δούλους σου.

Αναστήτω ο Θεός και διασκορπισθήτωσαν οι εχθροί αυτού και φευγέτωσαν από προσώπου Αυτού οι μισούντες Αυτόν.

Ως εκλείπει καπνός εκλειπέντωσαν, ως τήκεται κήρος από προσώπου πυρός. Ούτως απολούνται οι αμαρτωλοί από προσώπου του Θεού και οι δίκαιοι ευφρανθήτωσαν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Δόξα Σοι ο Θεός, η ελπίς ημών, δόξα Σοι.

Χριστός ο αληθινός Θεός ημών, πρεσβείαις της Παναχράντου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αιπαρθένου Μαρίας, δυνάμει του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού, προστασίας των τιμίων επουρανίων Δυνάμεων Ασωμάτων, του τιμίου ενδόξου Πραφήτου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου, των αγίων ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων, των εν Αγίοις Πατέρων και οικουμενικών μεγάλων διδασκάλων και ιεραρχών, Βασιλείου του Μεγάλου, Γρηγορίου του Θεολόγου και Ιωάννου του Χρυσοστόμου, Αθανασίου και Κυρίλλου, Ιωάννου του Ελεήμονος, Πατριαρχών Αλεξανδρείας, Νικολάου του εν Μύροις, Σπυρίδωνος επισκόπου Τριφυθούντος των θαυματουργών, του αγίου Αποστόλου Πρωτομάρτυρος και αρχιδιακόνου Στεφάνου, των οσίων, και θεοφόρων Πατέρων ημών Αντωνίου, Ευθυμίου, Σάββα του ηγιασμένου, Θεοδοσίου

του Κοινοβιάρχου, Ονουφρίου, Αρσενίου, Γερασίμου του νέου ασκητού και πάντων των οσίων, των αγίων και ιαματικών Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού, Κύρου και Ιωάννου, Παντελεήμονος και Ερμολάου, Σαμφών και Διομήδους, Μωκίου και Ανικήτου, Θαλλαίου και Τρύφωνος και Παγκρατίου του αρχιεπισκόπου, των αγίων ενδόξων και καλλινίκων μαρτύρων των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών, των αγίων ενδόξων μεγάλων μαρτύρων Γεωργίου του Τραπαιοφόρου, Δημητρίου του Μυροβλήτου, Θεοδώρου Τήρωνος και στρατηλάτου, Μηνά του θαυματουργού και ιερομάρτυρος Χαραλάμπους, των Αγίων δικαίων Θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, του Αγίου ιερομάρτυρος Κυπριανού, Κοσμά του Αιτωλού, και νεομάρτυρος Ιακώβου και πάντων των Αγίων ελεήσαι και σώσαι ημάς ως αγαθός και φιλόανθρωπος και ελεήμων Θεός.

Δι ευχών των Αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός ημών, ελέησον και σώσον ημάς.

ΑΜΗΝ.

Αρχιμ. Χαραλάμπους Α. Βασιλοπούλου

Ο ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

Εκδόσεις Ορθοδόξου τύπου
Αθήναι 1986